

Farleder och fiske

BEAKTANDE AV FISKEFRÅGOR INOM FARLEDER OCH I NÄRHETEN AV DEM

Farleder och fiske

Beaktande av fiskefrågor inom farleder och i
närheten av dem

Trafikverkets anvisningar 4swe/2014

Omslagsbild: Trafikverkets bildarkiv

Webbpublikation pdf (www.liikennevirasto.fi)

ISSN-L 1798-663X

ISSN-L 1798-6648

ISBN 978-952-255-462-8

Ursprungstitel: Väylät ja kalastus – Kalastusasioiden huomioimisesta vesiväylillä ja niiden läheisyydessä

Trafikverket

PB 33

00521 HELSINGFORS

Telefon 0295 34 3000

Trafikverket

Ersätter

Farleder och fiske - Allmän anvisning om beaktande av fiskefrågor inom farleder och i närheten av dem (Sjöfartsverkets anvisningar 8/2008)

Giltighet

Från och med 1.2.2014 tills vidare

Nyckelord

sjötrafik, farleder, fiske, fiskeredskap

Farleder och fiske

Beaktande av fiskefrågor inom farleder och i närheten av dem

I denna publikation framförs principerna för beaktande av fiske, sjötrafik och farledshållning sinsemellan samt tillämpning av stadganden och bestämmelser om detta område.

Överdirektör

Raimo Tapio

Teknisk direktör

Markku Nummelin

YTTERLIGARE
INFORMATION
Risto Lång
Trafikverket
tel.. 029 534 3342

Trafikverket

PB 33
00521 HELSINGFORS

tel. 0295 34 3000
fax 0295 34 3700

kirjaamo@liikennevirasto.fi
etunimi.sukunimi@liikennevirasto.fi

www.trafikverket.fi

Förord

Syftet med den allmänna anvisningen Farleder och fiske är att till denna del klarlägga farledshållningens och sjötrafikens förhållande till fisket, dessas ömsesidiga påverkanfaktorer och beaktandet av dessa faktorer. Syftet med anvisningen är att förenhetliga Trafikverkets praxis såväl i kustvattnen som i insjöområdena samt att bringa de förfaranden och principer som ska iakttas till kundens och intressentgruppers kännedom för att på så sätt främja att enhetliga förfaranden och tolkningar utformas i så stor omfattning som möjligt.

Anvisningen är avsedd att betjäna farledshållare och medverkande parter i farledshållningen, yrkes- och fritidsfiskare samt farledsanvändare och andra sjötrafikanter.

I anvisningen behandlas lagstiftning och bestämmelser som berör farleder, sjötrafik och fiske samt tillämpning av bestämmelserna i praktiska situationer. Dessutom beskrivs åtgärder och förfaringsätt för beaktandet av fiskbeståndet och fisket i samband med farledsprojekt. Noggrannare innehåll eller genomförande av förhands- eller uppföljningsundersökningar med anknytning till farledsprojekt behandlas inte i denna anvisning. Publikationen innehåller även anvisningar för utmärkning av fiskbassänger.

Anvisningen är en uppdatering av Sjöfartsverkets motsvarande anvisning "Väylät ja kalastus" (Merenkululaitoksen julkaisuja 8/2008), [Farleder och fiske (Sjöfartsverkets publikationer 8/2008)]. Anvisningen har utarbetats med beaktande av de ändringar som gjorts i den reviderade vattenlagen (587/2011), lagen om fiske (286/1982) och förordningen om fiske (1116/1982). Uppdateringen har gjorts som tjänstearbete hos Trafikverket. Även Jord- och skogsbruksministeriet samt Centralförbundet för Fiskerihushållning har varit företrädare i arbetet.

Helsingfors, januari 2014

Trafikverket

Innehåll

1	ALLMÄNT	6
1.1	Begrepp och definitioner	6
1.2	Lagstiftning som reglerar fiske, farleder och sjötrafik	9
2	FISKE INOM VATTENOMRÅDEN SOM ANVÄNDS FÖR SJÖTRAFIK.....	11
2.1	Om fiskerätt i allmänhet.....	11
2.2	Fiske i farleder.....	11
2.3	Fiske i kanal.....	12
2.4	Fiske inom andra vattenområden som används för sjötrafik.....	12
2.5	Fiske från bro.....	12
2.6	Flyttning av fångstredskap	13
2.7	Ersättningsskyldighet för påkörning av fångstredskap.....	13
3	UTMÄRKNING AV FÅNGSTREDSKAP.....	14
4	UTMÄRKNING AV FLYTANDE FISKBASSÄNGER.....	17
5	BEAKTANDE AV FISKET DÅ FARLEDER PLANERAS OCH INRÄTTAS SAMT PROJEKTENS MILJÖ- OCH TILLSTÅNDSPROCESSER.....	18
BILAGOR		
Bilaga 1	Föreskrifter och bestämmelser som hänför sig till temat	

1 Allmänt

Trafikverket ansvarar för de allmänna farleder som upprätthålls av staten, utmärkningen av dessa och för statens slusskanaler och öppna kanaler. Trafikverkets uppgift omfattar också styrning och övervakning av farledshållningen i hela landet.

Fiske idkas på stora områden längs Finlands kust och på insjöarna, också på farlederna och i närheten av dem, liksom på andra områden där sjötrafik förekommer. Fartygstrafiken koncentrerar sig till allmänna farlederna som är utmärkta på sjökorten, men i synnerhet småbåtstrafik förekommer i stor utsträckning också utanför farlederna.

Fisket övervakas av fiskeövervakare som är godkända av närings-, trafik- och miljöcentralen (NTM-centralen), samt av myndigheterna (polisen, fiskemyndigheterna, gränsbevakningen, tullen och Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakare). Som fiskemyndigheter verkar de tjänstemän vid Jord- och skogsbruksministeriet som sköter fiskeärenden, NTM-centralernas fiskerihushållningsmyndighet samt de tjänstemän vid Forststyrelsen som har i uppgift att sköta fiskeärenden på vattenområden som tillhör staten.

Fiske, farledshållning och sjötrafik regleras framför allt genom lagen om fiske, vattenlagen och sjötrafiklagen jämte de förordningar och bestämmelser som utfärdats med stöd av dessa lagar. Syftet med den här anvisningen är att klarlägga tolkningen och tillämpningen av bestämmelserna i förhållande till varandra i fråga om hur, var och under vilka förutsättningar fiske kan bedrivas på farleder och andra områden där sjötrafik förekommer, samt å andra sidan hur farledshållaren och sjötrafiken ska ta hänsyn till fisket.

1.1 Begrepp och definitioner

Begrepp som hänför sig till vattenområden:

Farled är en sammanhängande rutt på ett vattenområde. Den löper mellan sina ändpunkter och har märkts ut i terrängen och på sjökortet.

Med allmän farled avses enligt vattenlagen (587/2011) en i vattendrag eller på havet befintlig farled som enligt bestämmelserna i lagen har inrättats som offentlig farled eller allmän lokalfarled (Vattenlagen 10:2)

Allmänna farleder märks ut på sjökort. Även båttrutter (angivna med streckad linje i sjökortsserier) räknas som farleder.

Farledsområde är det för sjötrafik avsedda området, avgränsat av farledens begränsningslinjer. Vattendjupet säkerställs utifrån leddjupgåendet och djupmarginalen till det ramade djupet. Även specialområden hör till farledsområdet.

Farledsrum är det för sjötrafik avsedda utrymme som bestäms av farledens begränsningslinjer, den ramade ytan och den tillbudsstående segelfria höjden.

Kungsådra definieras i vattenlagen (1:6): *"På det djupaste stället i en älv finns en ådra för vattnets fria lopp, samfärdsel, timmerflottning och fiskens vandring (kungsådra).*

Det som i denna lag föreskrivs om kungsådra gäller också sådana sund eller trängre leder i ett vattendrag där det regelbundet bedrivs trafik eller där fisken vanligen vandrar.

Kungsådran är en tredjedel av älvens bredd vid medelvattenstånd. Om trafik eller flottning bedrivs regelbundet i vattendraget, är kungsådran dock minst sju meter bred.” Kungsådrans bredd och läge kan på ansökan ändras genom beslut av tillståndsmyndigheten.

Med ett vattenområde som används av sjötrafik avses allmänna farledsområden samt andra vattenområden som till sitt djup och sina övriga egenskaper lämpar sig för sjötrafikoch där mer än slumpmässig sjötrafik förekommer (gäller segelbåtar och motordrivna farkoster).

Med termen ”andra sjötrafikområden” som nämns i vattenlagen avses samma sak, utom att man där har uteslutit allmänna farleders farledsområden från begreppet.

Allmänna vattenområden är Finlands territorialvatten och stora sjöars fjärdar i den utsträckning de ligger utanför byarnas gränser. De allmänna vattenområdena ägs av staten (förutom på Åland, där de är i länskapets ägo). Största delen av de allmänna vattenområdena förvaltas av Forststyrelsen.

Begrepp med anknytning till farleder beskrivs utförligare i Trafikverkets anvisning ”Begrepp med anknytning till farlederna” (2011).

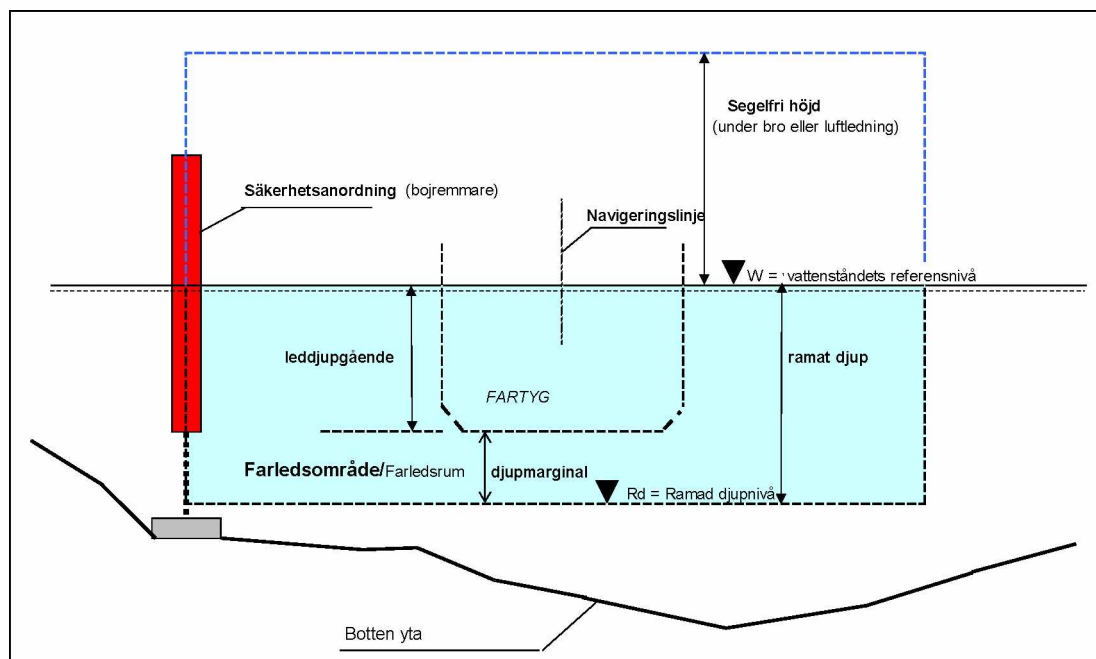

Bild 1: Farled i genomskärning, principschema (Trafikverket: Begrepp med anknytning till farlederna, Dnr 1342/610/2005, 31.10.2011)

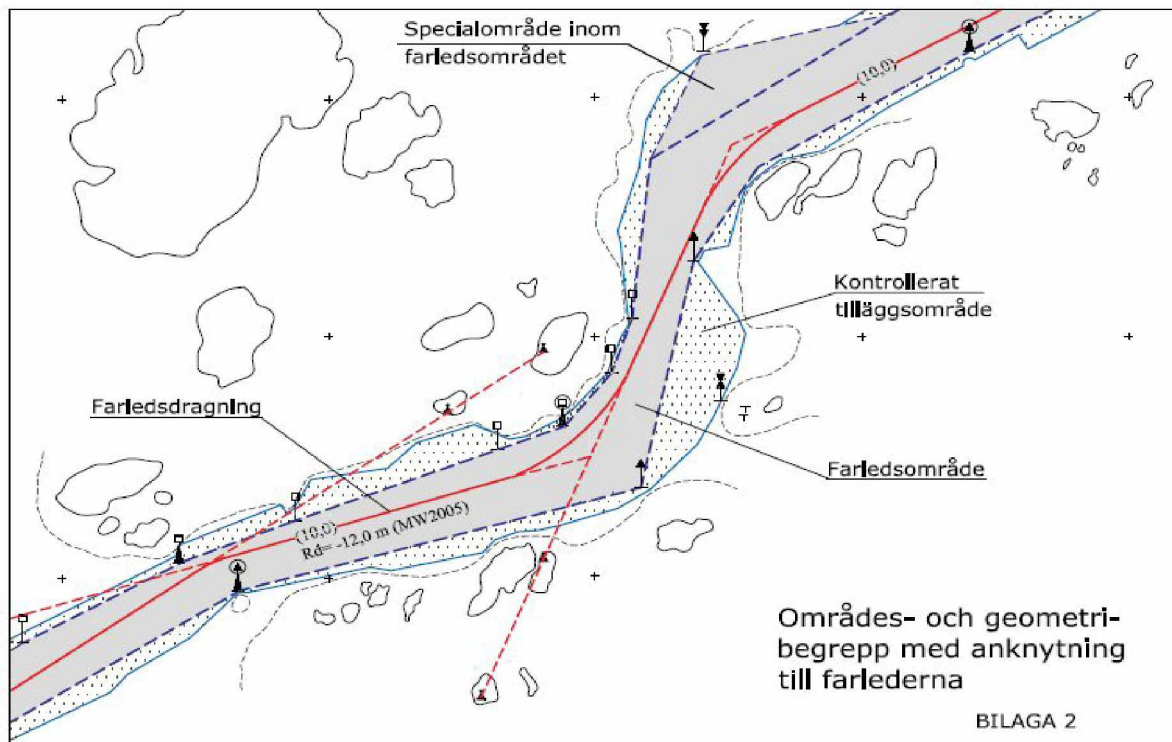

Bild 2: Områdes- och geometribegrepp med anknytning till farlederna (Trafikverket Begrepp med anknytning till farlederna, Dnr 1342/610/2005, 31.10.2011)

Tolkning av farled i terrängen

I terrängen anges farledens begränsningslinjer vid behov med gränsmärken (remmare, bojar, randmärken). Utmärkningen av farlederna grundar sig på navigeringens behov och är därför inte nödvändigtvis entydig så att farledens alla brytpunkter skulle ha märkts ut.

För tolkning av farled i terrängen kan man ta sjökort till hjälp, i synnerhet i fråga om sådana farleder vars farledsområde märks ut på sjökortet (huvudfarleder för handels-sjöfart). I trånga farleder avgränsas farledsområdet i allmänhet enligt närmaste (på sjökortet utmärkta) grund och säkerhetsanordningar som anger gränslinjer. Om farledens begränsningslinjer är tätt utmärkta, bestäms farledsområdet enligt principen från remmare till remmare. På öppna djupa fjärdar (leddjupgående < 4 m) är bredden ca 50–200 m, djupare farleder för handelssjöfart är ca 100–500 m breda.

Närmare uppgifter om farledsbredd kan fås hos enheterna för havs- och insjöfarleder vid Trafikverket.

Terminologi som hänför sig till fiske

- Med **fast fångstredskap** eller **fiskeanordning** avses en damm eller någon annan för fiske avsedd bestående konstruktion. Med fast fångstredskap som nämns i 39 § i lagen om fiske avses även storrysja (förordningen om fiske 5 §).

- Med **stående fångstredskap** avses för fångst utsatt fiskeredskap såsom nät, långrev eller annat krokredskap, ryssja, katsa och annat instängningsredskap, vilket inte är fast (förordningen om fiske 6 §).
- Med **rörligt garnredskap** avses not, trål eller nät, som drages eller som strömmen för med sig (förordningen om fiske 7 §).
- Som **yrkesfiskare** betraktas en person som bedriver fiske och därav samt av förädling av fångsten får sin utkomst eller en väsentlig del av den (fiskeinkomsten uppgår till minst 30 procent av de sammanlagda inkomsterna, enligt vissa paragrafer till minst 15 procent). **Bedrivande av fiske** anses vara **yrkesmässigt**, då fångsterna eller en del av dem säljs i förtjänstsyfte (förordningen om fiske 1 §).
- Fisket anses vara **husbehovsfiske**, då fångsten används i fiskarens hushåll och den har betydelse för utkomsten (förordningen om fiske 1 §).
- Fisket anses vara **fritidsfiske**, då fångsten används i fiskarens hushåll och den inte har betydelse för utkomsten (förordningen om fiske 1 §).
- Kungsådran övergår i en **fiskled** där en älv förenas med havet eller en insjö. Fiskleden omfattar en tredjedel av vattenområdets bredd på det djupaste stället och sträcker sig så långt ut i öppna sjön att fiskens gång är tryggad (lagen om fiske 24 §).

1.2 Lagstiftning som reglerar fiske, farleder och sjötrafik

De mest centrala bestämmelserna om fiske och farleder samt om sambanden mellan dem ingår i lagen om fiske (286/1982), förordningen om fiske (1116/1982) och vattenlagen (587/2011).

Lagen om fiske innehåller bestämmelser om bedrivande av fiske, rättigheter och skyldigheter angående fiske, fiskeredskap, fiskens gång och tryggande av fiskbeståndet samt övervakningen av fisket. En reform av fiskelagen är under arbete vid Jord- och skogsbruksministeriet (måltidtabell 2015)

I förordningen om fiske som utfärdats med stöd av lagen om fiske meddelas närmare bestämmelser om saker som avses i lagen, till exempel definitioner av olika begrepp och utmärkning av fångstredskap.

Vattenlagens syfte är att främja, ordna och samordna användningen av vattentillgångarna och vattenmiljön, förebygga och minska olägenheter som orsakas av vatten eller av att vattenmiljön används.

Definitioner av betydelsefulla begrepp som hänför sig till användning av vattnen finns i 1 kapitlet i vattenlagen, allmänna rättigheter, skyldigheter och inskränkningar i 2 kapitlet i vattenlagen, tillståndsfrågor för vattenhushållningsprojekt i 3 kapitlet, farleder och övriga bestämmelser om farleder och andra sjötrafikområden i 10 kapitlet samt frågor om ersättningar i 13 kapitlet.

Sjötrafiken regleras av **sjötrafiklagen**. I lagen ingår bestämmelser om sjötrafikanter och sjötrafik, allmänna krav som gäller dem som framför en farkost samt bestämmelser om farkoster (farkosters konstruktion, utrustning och skick). Syftet med sjötrafiklagen är att främja säkerheten inom sjötrafiken samt att förebygga olägenheter som

användningen av farkoster kan orsaka naturen och den övriga miljön, fisket, allmänt nyttjande av naturen för rekreation eller något annat allmänt intresse eller enskilt intresse.

Fartyg vars maximala längd är minst 24 meter är skyldiga att i enlighet med **lagen om fartygstrafikservice** delta i fartygstrafikservice (gäller även fiskefartyg av minst 24 meters längd). Sjötrafikregler och regler om undvikande av kollisioner ingår också i de internationella **sjövägsreglerna**.

Centrala punkter inom temaområdet (lag-, förordnings- och bestämmelsetexter) har samlats i bilaga 1.

2 Fiske inom vattenområden som används för sjötrafik

2.1 Om fiskerätt i allmänhet

Inom ett allmänt vattenområde på havet kan varje finländsk medborgare bedriva fiske. Samma möjlighet har i Finland stadigvarande bosatta medborgare i en stat som tillhör Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt de nordiska länderna. Det ovan nämnda gäller inte vattenområden där fiske är förbjudet enligt fiskelagstiftningen eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Inom ett allmänt vattenområde i en insjö har var och en som inte endast tillfälligt är bosatt i en kommun som sträcker sig till insjön rätt att bedriva krokfiske (lagen om fiske 7 §). Om annat fiske inom ovan nämnda vattenområde beslutar fiskeområdet.

Allt fiske förutom mete och pilkfiske förutsätter alltid erlagd fiskevårdsavgift av 18–64-åringar. Förutom fiskevårdsavgiften ska de som fiskar på detta sätt ha tillstånd av vattenområdets ägare eller fiskerättens innehavare, eller ha annan fiskerätt. För handredskapsfiske är alternativen ovan nämnt tillstånd eller erläggande av spöfiskeavgift. Den länsbaserade spöfiskeavgiften ger rätt att bedriva handredskapsfiske med ett spö, en rulle och ett bete. Den länsbaserade spöfiskeavgiften är personlig och den kan om så önskas betalas för alla fem län. Personer under 18 år och personer som fyllt 65 år får bedriva ovan nämnt handredskapsfiske avgiftsfritt.

Inom allmänt vattenområde på havet är användning av vissa typer av fångstredskap (bl.a. not, trål, över 1,5 m hög storryssa och över 180 m långt flytnät) tillåten endast för yrkesfiskare. Inom andra vattenområden gäller inte samma begränsning. En yrkesfiskare behöver innanför byns gränser ett fisketillstånd av vattenområdets ägare i likhet med fritids- och husbehovsfiskare.

2.2 Fiske i farleder

Vattenlagen förbjuder att ett hinder (vattenlagen 3 kapitlet 3 §) som försvårar farledens användning placeras i farleden utan tillstånd som avses i vattenlagen. I praktiken tolkas förbudet så att fasta och stående redskap inte inom ett farledsområde får placeras ovanför det ramade djupet. Om fångstredskap placeras ut under det ramade djupet, ska deras utmärkning placeras utanför farledsområdet.

Fiske med andra redskap än fasta och stående redskap är inte förbjudet inom ett farledsområde (t.ex. trålfiske, trolling och fiske med drivgarn). En fiskefarkost som fiskar inom farleden får emellertid inte hindra annan fartygstrafik inom farleden.

Fångstredskap får inte fästas i säkerhetsanordningar för sjöfarten och inte heller placeras nära säkerhetsanordningarna på ett sådant sätt att de hindrar utförande av underhåll på säkerhetsanordningarna.

I fråga om fångstredskapens räckvidd och verkningsområde ska man även beakta de rep och vajrar som används för att fästa och förankra redskapen samt deras märken.

Om allmänt farledsområde även på samma gång omfattar kungsådra eller fiskled, tillämpas på dessa områden dessutom 25 § i lagen om fiske enligt vilken kungsådran och fiskleden ska hållas fria från stående fångstredskap. Vid fiske med rörligt garnredskap ska över hälften av kungsådrans eller fiskledens bredd lämnas fri.

På ankringsplatser som förekommer i anslutning till farleder och som är utmärkta på sjökort tillämpas för fiskets del samma förfaranden som i fråga om farleder och farledsområden.

Om tolkning av farledsområde i terrängen ges allmänna anvisningar i kapitel 1.1 (Begrepp och definitioner).

2.3 Fiske i kanal

Fiske i kanal på annat sätt än med metspö eller pilk är förbjudet. Trafikverket kan tillåta även annat fiske i en kanal, om detta är möjligt utan att störa sjötrafiken i kanalen. (Förordning innefattande trafikstadga för kanaler och rörliga broar, 5 kapitlet 32 §).

För metningstävlingar och motsvarande evenemang vid kanaler behövs tillstånd av Trafikverket.

Som kontaktinstans för ärenden som rör kanaler verkar Trafikverkets farledsenhet i Villmanstrand.

2.4 Fiske inom andra vattenområden som används för sjötrafik

Där det inom vattenområden som inte hör till farleder men som används för sjötrafik förekommer en i vattenlagen avsedd kungsådra eller i lagen om fiske avsedd fiskled, iakttas 25 § i lagen om fiske enligt vilken en kungsådra eller fiskled ska hållas fria från stående fångstredskap och över hälften av kungsådrans eller fiskledens bredd ska hållas fria vid fiske med rörligt garnredskap.

För fiske utanför farleder gäller i övrigt inga begränsningar som härrör från sjötrafiken.

Fångstredskapen utmärks på dessa områden i enlighet med vad som i förordningen om fiske föreskrivs om märkning av fångstredskap inom vattenområden som används för sjötrafik (16 §).

2.5 Fiske från bro

Fiske från bro kan inte enligt nuvarande lagstiftning förbjudas. Likväl rekommenderas det att ägaren till bron varnar för farleden under bron och på instruktivt sätt begränsar fisket från bron t.ex. genom att märka ut farledsområdet med skyltar och taylor.

2.6 Flyttning av fångstredskap

Med stöd av vattenlagen ”har var och en rätt att utan att orsaka onödig skada, olägenhet eller störning tillfälligt flytta sådana fångstredskap i en kungsådra eller allmän farled som är till förfång för samfärdseln eller timmerflottningen (vattenlagen 2:3).

Om fångstredskap i farleden som är till förfång för samfärdseln kan även områdets fiskeövervakare underrättas i syfte att få dem förflyttade, eller beroende på situationen den myndighet som övervakar fisket (se kapitel 1). Utifrån kontaktuppgifterna på fångstredskapen kan även den som satt ut fångstredskapet underrättas direkt.

Farledshållaren är enligt 10 kap. 12 § i vattenlagen skyldig att underhålla farleden, vilket även omfattar att se till att det inte finns fångstredskap i farleden som är till förfång för samfärdseln. Farledshållaren är sålunda skyldig att antingen själv tillfälligt flytta på fångstredskapet så att det inte hindrar farledstrafiken (fångstredskapets ägare eller områdets fiskeövervakare ska på samma gång underrättas om saken) eller meddela om ett fångstredskap som hindrar farledstrafiken för att det ska kunna flyttas i enlighet med vad som konstateras i föregående stycke.

Farledsskötarna kan likaså flytta på fångstredskap som försvårar farledsunderhållet.

2.7 Ersättningskyldighet för påkörning av fångstredskap

I fall av påkörning av ett vederbörligt utsatt och utmärkt fångstredskap är den som kör på fångstredskapet ersättningskyldig (för skador som orsakas fångstredskapet, fångsten och den som kör på fångstredskapet). I fall av påkörning av ett på fel sätt eller på fel plats utsatt eller felaktigt utmärkt fångstredskap är det som huvudregel den som satt ut fångstredskapet som är ersättningskyldig för skador som vållats.

3 Utmärkning av fångstredskap

Fångstredskap ska på ett ändamålsenligt sätt utmärkas med sådana märken som avses i förordningen om fiske. De märken som används får inte orsaka förväxling med farledsutmärkningen.

Fångstmärkena får inte heller försvåra användningen av farleden (vattenlagen 3 kap. 3 §) ens i det fall att själva fångstredskapet befinner sig utanför farledsområdet (t.ex. ska ett bottennät som har sänkts under farledens ramade djup märkas ut endast på de ställen som blir utanför farledsområdet).

Utmärkning av fångstredskap inom vattenområden som används för sjötrafik

Enligt förordningen om fiske ska fasta och stående fångstredskap inom vattenområden som används för sjötrafik förses med en minst 20 cm hög och 20 cm bred kvadratisk flagga fäst vid en flaggstång som har en höjd av minst 1,2 m ovanför vattenytan. Flaggstangen ska förses med en minst 2 cm hög reflex som är synlig åt alla håll.

Om fångstredskapet har placerats på vattenområdet så att fångstredskapet eller en del av det når närmare vattenytan än 1,5 m (nära vattenytan placerat fångstredskap), ska två minst 20 cm höga och breda kvadratiska flaggor fästas ovanför varandra på flaggstangen. Om ett nära ytan placerat fångstredskap är längre än 120 m, ska dess riktning anges med ett flöte som når minst 15 cm ovanför vattenytan för varje påbörjad 120 m sträcka.

Utmärkning av fångstredskap utanför vattenområden som används för sjötrafik

Inom vattenområden där sjötrafiken är sporadisk eller fångstredskapen inte stör sjötrafiken eller annan användning av vattendraget ska fasta och stående fångstredskap förses med ett flöte som når minst 15 cm ovanför vattenytan eller med en flagga vars kortaste sida är minst 15 cm lång och som är fäst på en flaggstång som når minst 40 cm ovanför vattenytan.

Farleder och fiske

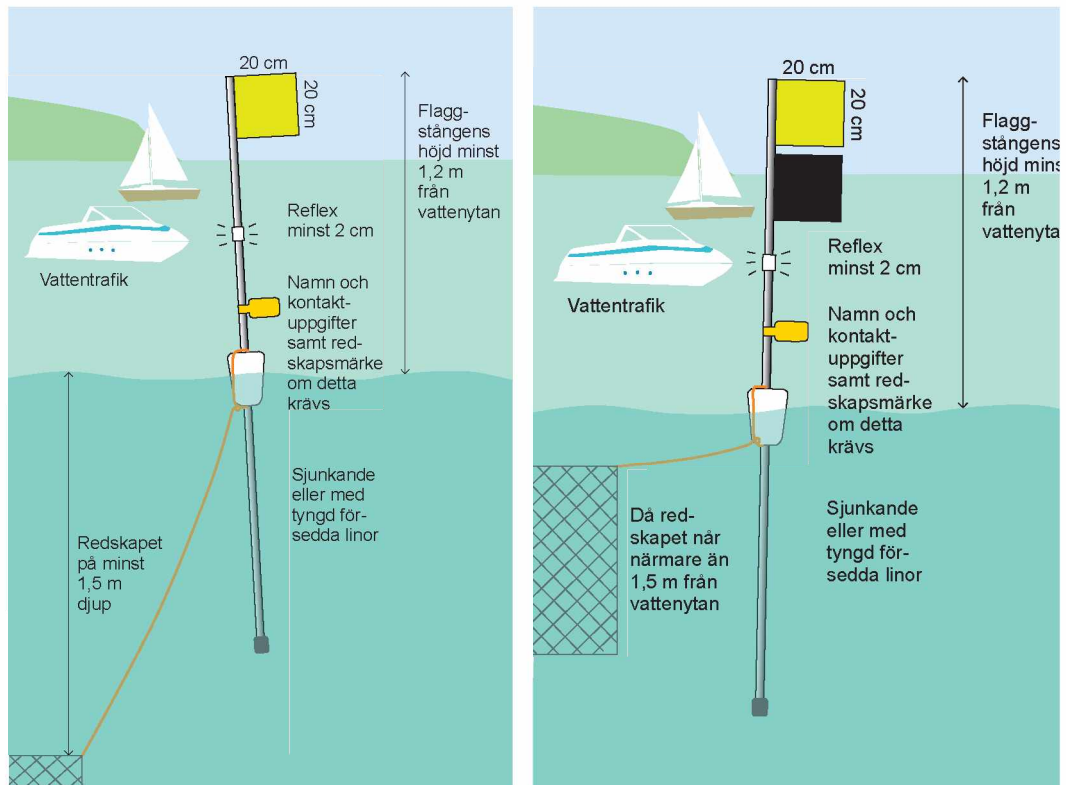

Bild 3. Utmärkning av fångstredskap inom vattenområden som används för sjötrafik (Centralförbundet för fiskerihushållning /Anu Välitälo)

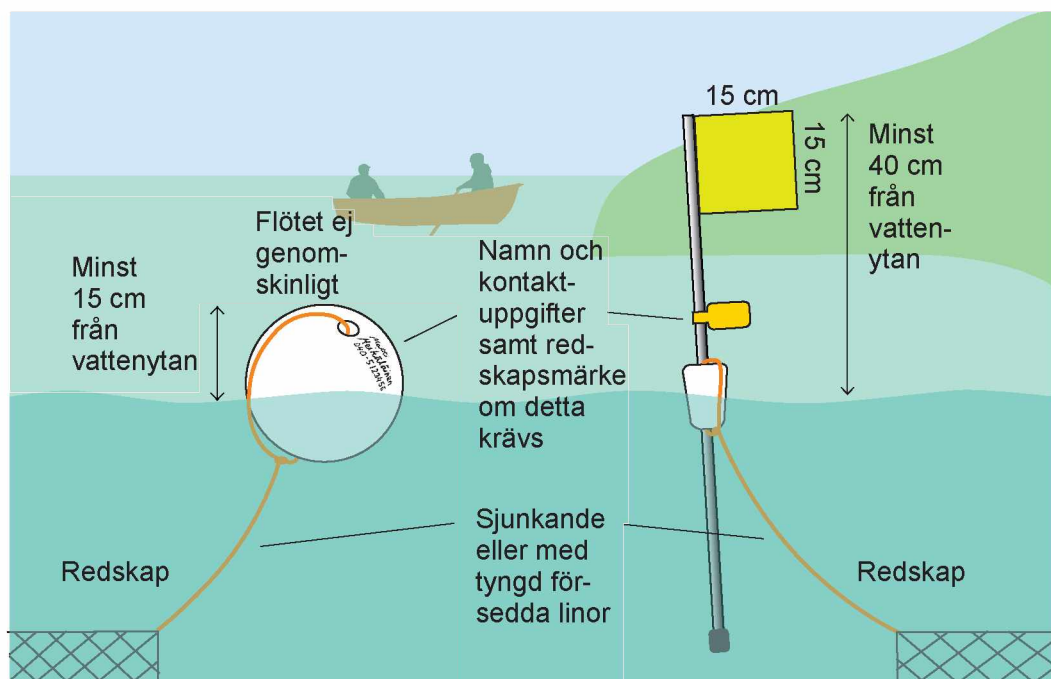

Bild 4. Utmärkning av fångstredskap inom vattenområden där de inte stör sjötrafiken (Centralförbundet för fiskerihushållning /Anu Välitälo)

Vid fiske från isen ska fångstredskap och vakar med en diameter på över 40 cm som huggits upp för fiske märkas ut med en markeringsstång med en höjd på minst 1,2 m från isens yta och som inte är vit. Flaggstången ska förses med en minst 2 cm hög reflex som syns åt alla håll.

Över 10 meter långa fångstredskap ska märkas ut i vardera änden. En kräftbur kan märkas ut med ett flöte som når minst 5 centimeter ovanför vattenytan.

De linor som förenar flöten och flaggstänger med fångstredskapet ska vara tillverkade av sjunkande material eller försedda med tyngder. Flöten som används för att märka ut fångstredskap får inte vara av genomskinligt material.

Namn- och kontaktuppgifter för den som satt ut fångstredskapet och det märke som anger fiskerätten ska fästas vid det flöte eller den flagg- eller markeringsstång som finns vid den yttersta ändan av fångstredskapet (märket kan också vara fastställt nedanför vattenytan). Namn- och kontaktuppgifterna ska innehålla för- och efternamnet på den som satt ut fångstredskapet samt personens postadress eller telefonnummer.

Om fångstredskapen kan störa båttrafiken eller annan lovlig användning av vattendraget i mörker, kan de även förses med ljussignaler. Märkena placeras i enlighet med förordningen om ljusmärken på fiskeredskap.

På havet märker yrkesfiskarna ut sina fångstredskap i enlighet med kraven i EU-lagstiftningen.

Om felaktigt utmärkta fångstredskap kan man underrätta områdetets fiskeövervakare, myndigheten som övervakar fiske eller den person som satt ut redskapen så att redskapen kan förses med ändamålsenlig utmärkning.

4 Utmärkning av flytande fiskbassänger

För inrättande av fiskbassänger behövs ett tillstånd från Regionförvaltningsverket. I detta sammanhang kan även Trafikverket ge ett utlåtande om bl.a. bassängens placering och utmärkning.

Den allmänna principen för utmärkning av en bassäng är att det endast i närheten av farlederna är möjligt att använda säkerhetsanordningar för sjöfarten. I övrigt utmärks bassängerna med tillämpning av anvisningar om utmärkning av fiskeredskap i lagen och förordningen om fiske .

Principer att iaktta i utmärkning av flytande fiskbassänger:

1. Fiskbassänger i närheten av allmänna farleder märks i kanten mot farleden med ett gult specialmärke och förses med en gul ljussignal som följer utmärkningen.
2. De bassänger som direkt gränsar till farledsområdet utmärks längs kanten mot farleden med remmare för utmärkning av farled och förses med ljussignaler som följer utmärkningen.
3. För utmärkning av bassänger som ligger utanför sjötrafikområdena används inte säkerhetsanordningar för sjöfarten, utan bassängerna märks ut enligt anvisningarna för utmärkning av fiskeredskap i lagen om fiske. Bassängerna förses vid behov med reflexer eller ljusanordningar i enlighet med förordningen om ljusmärken på fiskeredskap (16.7.1954/338) för att upptäckas i mörker.
4. I punkterna 1 och 2 för placering av märken tillämpas förordningen om utmärkning av farleder (30.1.1979/846). Som företrädare för Sjöfartsverket/sjöfartstyrelsen nämnd i förordningen verkar enheterna för havs- och insjöfarleder vid Trafikverket. Den som bygger fiskbassängen ansvarar för märkenas konstruktion och underhåll.

Observeras bör dessutom att rep och vajrar som används för förankring av fiskbassängerna inte får hindra eller störa sjötrafiken i området.

Utmärkningen i punkt 3 sköts av den som bygger bassängen. Trafikverkets ansvariga farledsenhet underrättas vid behov om placeringen och utmärkningen av bassängen.

I de fall då Trafikverket underrättats om att en bassäng ska byggas, ska likaså en anmälan göras då bassängen vid en senare tidpunkt tas bort.

5 Beaktande av fisket då farleder planeras och inrättas samt projektens miljö- och tillståndprocesser

Planeringen och tillståndprocesserna

Syftet med planeringen av en farled är att få fram bästa möjliga lösning för farledens navigerbarhet, kostnader och transportekonomi. Även olika miljöaspekter och miljökonsekvenser, inklusive konsekvenser för fiskbestånd och fiske måste i detta sammanhang bedömas. Det kan bli aktuellt att ta hänsyn till fisket t.ex. då farledssträckningen planeras och omfattningen av farledsområdet fastställs. Bedömningen ska likväl alltid göras ur ett helhetsmässigt perspektiv så att farledens navigationssäkerhet, kostnadsfaktorer samt övriga förhållanden och miljöaspekter beaktas.

Fisket och de konsekvenser som berör verksamheten blir föremål för en närmare utredning i samband med miljökonsekvensbedömningen och vattentillståndprocessen. Tillståndsvillkoren beaktas i projektets byggnadsplanering och genomförande.

Anvisningar för vattentillståndprocessen och de faktorer som därvid ska beaktas har utfärdats i Trafikverkets anvisning "Vesilaki väylähankkeissa" (Vattenlagen vid farledsprojekt) (Trafikverkets anvisningar 12/2013). Anvisningar för miljöutredningar som hänför sig till projekt har utfärdats i Trafikverkets anvisning "Vesiväylätutkimusten yleisohjeet"(Allmänna anvisningar för undersökning av farleder) (Trafikverkets anvisningar 18/2013), del 3, kapitel 8.

Utredningar över fiskerihushållningen

En utredning över fiskerihushållningen omfattar bl.a. utredningar av fiskbestånd och fiske, bedömningar av projektets konsekvenser samt förslag till kompenserande åtgärder, ersättningar och uppföljningsmetoder. I fråga om fiskbeståndet utreds bl.a. områdets fiskarter och fiskarnas fortplantningsområden. För fiskets del redogörs för områdets yrkesfiskare, fångstområden och fångstplatser, fiskets intensitet, fångstmängder och fångstens värde (specificerat enligt behov såväl beträffande yrkesfisket som i fråga om husbehovs- och fritidsfisket). Även fiskarnas trafikförbindelser och rutter samt lossningsplatser för fångsterna ska beaktas och utredas.

Till de personer och instanser som ska höras i samband med utredningen av fisket hör framför allt områdets yrkesfiskare, NTM-centralen, fiskeorganisationerna samt vattenområdenas ägare och delägarlag.

Genomförande av projektet

Faktorer som vid genomförandet av projektet väsentligt påverkar fiskbestånd och fiske är:

- projektets tidtabell
- arbetsmetoderna
- placering av deponeringsområden

Med tanke på fisket är fiskarnas lektider, årstidsvandringar samt fångsttider väsentliga faktorer som ska beaktas i tidsplanen för farledsarbeten. Tidsplanen för arbetena

bör likväl betraktas som en helhet med beaktande av olika faktorer sammanlagda inverkan. Om arbetet drar ut på tiden så att det tar flera år i anspråk förlängs de skadliga konsekvenserna, blir fler till antalet och leder till stigande kostnader. En möjlighet att undvika detta kan vara att begränsa tidtabellen för olika arbetsmetoder och/eller områden, vilket inte nödvändigtvis medför att hela projektet förlängs och blir kostsammare.

Vid byggande av farleder påverkas valet av muddrings- och deponeringsmetoder förutom av massornas kvalitet/mudderbarhet bl.a. av eventuella skadliga ämnen och halterna av dessa i muddringsmassorna samt tillbudsställe deponeringsplatser. Ur fiskets synvinkel är fiskarnas fortplantningsområden, fångstområden och redskapsplatser i förhållande till arbetsområdena viktiga frågor. Med hjälp av en utredning av deponeringsplatser som omfattar olika alternativ strävar man efter att kartlägga de lämpligaste deponeringsplatserna med tanke på konsekvenserna för vattendrag och fiskerihushållning.

Uppföljningen av konsekvenserna av ett farledsprojekt består av uppföljning under arbetets gång och uppföljning på efterhand. Uppföljningen görs med iakttagande av tillståndsmyndighetens bestämmelser i enlighet med en kontrollplan som ska godkännas av fiskerihushållningsmyndigheterna.. Uppföljningen kan förutom konsekvenserna av farledsarbeten även gälla trafikens konsekvenser.

Ersättningsförfarande och ersättningar

Förfaranden som kommer i fråga för ersättning av skador är vanligtvis kompenserande åtgärder eller direkt penningersättning.

Med kompenserande åtgärder ersätts allmänna skador som drabbar fiskbeståndet eller fisket (t.ex. lek eller lekområden som förstörts och där de som lidit skada inte tydligt kan individualiseras). Skada som vållats fritidsfiske och husbehovsfiske ersätts vanligen med kompenserande åtgärder. De kompenserande åtgärderna övervakas av de regionala NTM-centralerna.

Direkta penningersättningar betalas i allmänhet till namngivna yrkesfiskare och ägare av vattenområden för skador som orsakats. Ersättningarna kan till exempel grunda sig på minskade fångstmängder, minskad avkastning från fisket eller minskat avkastningsvärde för vattenområdet (hindrande av fiske) eller ersättning av extra kostnader för fisket.

Förfaringsätt och principer som tillämpas i ersättningsfrågor:

- Det rekommenderas att frivilliga ersättningsavtal ingås med fiskarna. Förfarandet underlättar även tillståndsprocessen.
- Det rekommenderas att avtala om en engångsersättning för inrättandet och användningen av en farled hellre än om fortlöpande årliga ersättningar.
- Om ersättningsförfaranden grundar sig på förändringar i fångstmängder, ska även andra faktorer som påverkar fångstmängderna tas i betraktande.
- De slutgiltiga ersättningsbeloppen bör hellre grunda sig på konstaterad skada än enbart på en förhandsuppskattning.
- Omfattningen av utredningarna och uppföljningen ska i mån av möjlighet ställas i relation till förutsebara skador och ersättningsbelopp.
- Oskäligen fördröjning av utbetalning av ersättningar bör undvikas. Till exempel skulle det vara bra, att i fråga om projekt som tar längre tid i anspråk och innebär

att en slutgiltig utbetalning av ersättningen sker först efter projektets slutgranskning, även komma överens om ersättningar som utbetalas årsvis. Ett problem kan uppstå i form av återindrivning av förhandsersättningar, om slutgranskningen visar att de skador som ska ersättas motsvarar mindre belopp än de redan utbetalda.

Föreskrifter och bestämmelser som hänför sig till temat

I bilagan nedan har delar av stadganden och bestämmelser för temaområdet sammanställts i följande ordning:

- Lag om fiske (s. 1/12)
- Förordning om fiske (s. 3/12)
- Vattenlag 4/12)
- Sjötrafiklag (s. 8/12)
- Förordning innefattande trafikstadga för kanaler och rörliga broar (512/1991) (s. 10/12)
- Förordning om ljusmärken på fiskeredskap 16.7.1954/338 (s. 10/12)
- Sjövägsreglerna (s. 11/12)
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 om gemenskapens tillsynssystem vars syfte är att säkerställa iakttagandet av reglerna för den gemensamma fiskepolitiken, detaljerade regler om tillämpning av rådets förordning (EG) N:o 1224/2009

Lag om fiske

1 KAPITLET

Allmänna stadganden

3 § (22.12.2009/1462)

Ett fiskelag enligt denna lag utgörs av ett sådant delägarlag som avses i lagen om samfälligheter ([758/1989](#)) och som bildas av delägarna i ett samfällt fiskevatten.

För främjande av fiskerihushållningen och förverkligande av de övriga syften som nämns i 1 § indelas vattenområdena, oberoende av ägandeförhållandena samt den kommunala och den statsförvaltningsrelaterade indelningen, i fiskeområden.

Statens fiskeriförvaltning sköts av jord- och skogsbruksministeriet. Distriktsmyndigheter inom fiskeriförvaltningen är närings-, trafik- och miljöcentralerna.

6 KAPITLET

Fångstredskap och bedrivande av fångst

33 § (25.3.2011/270)

Fasta och stående fångstredskap som har lagts ut för fångst ska märkas ut så att de lätt kan observeras av dem som färdas på vattnet.

Fångstredskap som avses i 1 mom. ska dessutom vara försedda med namnet på och kontaktuppgifterna för den som lagt ut redskapet samt med ett märke som anger fiskerätten. Dessa ska kunna observeras utan att man behöver lyfta upp fångstredskapet ur vattnet. Med avvikelse från det ovan föreskrivna behöver ett märke som anger fiskerätten inte fästas vid fångstredskapen inom sådana områden där ägaren av fiskerätten inte har tagit i bruk systemet med märken som anger fiskerätten.

Närmare bestämmelser om utmärkningen av fångstredskap utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 KAPITLET

Fisketillsyn och fiskeövervakning (25.3.2011/270)

96 § (25.3.2011/270)

Tillsynsmyndigheter och fiskeövervakare

Polisen, gränsbevakningsväsendet, fiskerimyndigheterna och de enligt 97 § godkända fiskeövervakarna med fullmakt enligt 98 § ska övervaka att bestämmelserna och föreskrifterna om fiske följs. I vatten vid riksgränsen, på Finlands territorialvatten och i Finlands ekonomiska zon utför också tullen denna övervakning. I fråga om fiskeövervakningen på statens vattenområden som är i Forststyrelsens besittning föreskrivs dessutom i lagen om Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning ([1157/2005](#)).

En fiskeövervakare som avses i 1 mom. är dock inte behörig att övervaka efterlevnaden av unionslagstiftningen om Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik eller av lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik ([1139/1994](#)) och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

14 KAPITLET

Straffstadganden

108 § (27.8.2010/773)

Fiskeförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

...

2) olovligen fiskar i kungsådra eller i fiskled eller inom vattenområde där fiske är förbjudet eller inskränkt eller med överträdelse av bestämmelserna om fredningsområde,

...

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *fiskeförseelse* dömas till böter.

15 KAPITLET

Allmänna stadganden

118 § (22.12.2009/1462)

Med fiskerimyndigheter avses fiske- och viltavdelningen vid jord- och skogsbruksministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralerna ävensom de tjänstemän vid dessa myndigheter på vilka det ankommer att sköta fiskeriförvaltningen och att dra försorg om de uppgifter som hör till verkställigheten av fiskerilagstiftningen. Vad som i denna lag föreskrivs om fiskerimyndighet gäller på motsvarande sätt de tjänstemän inom forstförvaltningen som ska dra försorg om statsägda fiskevatten och om ärenden som angår fiske i dessa.

De allmänna vattenområdena är, i fråga om ärenden som gäller fiske, i fiske- och viltavdelningens vid jord- och skogsbruksministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralernas besittning och vård.

Förordning om fiske

1 KAPITLET

Allmänna stadganden

1 §

Bedrivande av fiske anses vara yrkesmässigt, då fångsterna eller en del av dem säljs i förtjänstsyfte. Om förteckning som förs över personer som bedriver yrkesmässigt fiske stadgas särskilt.

Fisket anses vara husbehovsfiske, då fångsten används i fiskarens hushåll och den har betydelse för utkomsten.

Fisket anses vara fritidsfiske, då fångsten används i fiskarens hushåll och den inte har betydelse för utkomsten.

2 KAPITLET

Fångstredskap och bedrivande av fångst

5 §

Med fast fångstredskap eller fiskeanordning avses en damm eller någon annan för fiske avsedd konstruktion av permanent natur.

Med fast fångstredskap som nämns i 39 § i fiskelagen avses även storryssja och med redskap av garn avses nät.

6 §

Med stående fångstredskap avses för fångst utsatt fiskeredskap såsom nät, långrev eller annat krokredskap, ryssja, katsa och annat instängningsredskap, vilket inte är fast.

Med bottennät och bottennätredskap avses på botten satta nät som inte når närmare än till tre meter från vattenytan. Med flytnät och flytnätredskap avses nät som satts ut vid ytan eller närmare än tre meter från ytan. (28.3.2008/191)

7 §

Med rörligt garnredskap avses not, trål eller nät, som drages eller som strömmen för med sig.

8 §

Med storryssja avses sådan ryssja, lådryssja eller annat liknande med botten försett instängningsredskap, vilket inberäknat ledarmar till någon del är högre än en och en halv meter.

16 § (4.4.2012/158)

Fasta och stående fångstredskap som avses i 33 § i lagen om fiske ska märkas ut enligt följande:

1) inom vattenområden som används för sjötrafik ska fångstredskapen förses med en fyrkantig flagga med en höjd och bredd av minst 20 centimeter, som är fäst vid en flaggstång som har en höjd av minst 1,2 meter ovanför vattenytan;

2) inom vattenområden där sjötrafik i regel inte bedrivs, eller där det annars är uppenbart att fångstredskapen inte stör sjötrafiken eller annan användning av vattendraget, ska fångstredskapen förses med ett flöte som når minst 15 centimeter ovanför

vattenytan eller med en flagga vars kortaste sida är minst 15 centimeter och som är fäst vid en flaggstång som har en höjd av minst 40 centimeter ovanför vattenytan.

Vid fiske från isen ska fångstredskapet och vakar som huggits upp för fiske och som är större än 40 cm i diameter märkas ut med en markeringsstång som har en höjd av minst 1,2 meter från isens yta, och som inte är vit.

Om fångstredskapet har satts ut för fångst på ett vattenområde som avses i 1 mom. 1 punkten på ett sådant sätt att fångstredskapet eller en del av det ligger närmare vattenytan än 1,5 meter (fångstredskap som satts ut nära vattenytan), ska vid flaggstången fästas två flaggor som är placerade i höjdded och som uppfyller kraven i 1 mom. 1 punkten. Om längden av ett fångstredskap som satts ut nära vattenytan överstiger 120 meter, ska dess sträckning visas med ett flöte som når minst 15 centimeter ovanför vattenytan, för varje begynnande 120 meter. Trots bestämmelserna i 1 mom. kan en kräftbur på ett vattenområde som avses i 1 mom. 2 punkten märkas ut med ett flöte som når minst 5 centimeter ovanför vattenytan.

De linor som förenar flöten och flaggstänger med fångstredskapet ska vara tillverkade av sjunkande material eller försedda med tyngder. I 1 mom. 1 punkten och 2 mom. avsedda flagg- och markeringsstänger ska vara försedda med en minst 2 centimeter hög reflex som är synlig hela horisonten runt. Flöten som används för att märka ut fångstredskap får inte vara av genomskinligt material.

16 a § (4.4.2012/158)

Om längden av ett fångstredskap som avses i 16 § eller den sammanlagda längden av flera sammankopplade fångstredskap överstiger 10 meter, ska redskapet eller redskapen märkas ut på det sätt som föreskrivs i 16 § i båda ändarna av fångstredskapet och vid behov vid ändarna av fångstredskapets förgreningar.

16 a § (4.4.2012/158)

Namn- och kontaktuppgifter för den som satt ut fångstredskapet och det märke som anger fiskerätten ska fästas vid det flöte eller den flagg- eller markeringsstång som finns vid den yttersta ändan av fångstredskapet. Namn- och kontaktuppgifterna ska innehålla för- och släktnamn samt telefonnummer eller postadress till den som satt ut fångstredskapet.

16 c § (4.4.2012/158)

Som ett i 39 § i lagen om fiske avsett tydligt märke betraktas utmärkning i enlighet med 16 § 3 mom. av fångstredskap som satts ut nära vattenytan.

Vattenlag

1 kapitlet 6§ Kungsådra

På det djupaste stället i en älv finns en ådra för vattnets fria lopp, samfärdsel, timmerflottning och fiskens vandring (kungsådra). Det som i denna lag föreskrivs om kungsådra gäller också sådana sund eller trängre leder i ett vattendrag där det regelbundet bedrivs trafik eller där fisken vanligen vandrar.

Kungsådran är en tredjedel av älvens bredd vid medelvattenstånd. Om trafik eller flottning bedrivs regelbundet i vattendraget, är kungsådran dock minst sju meter bred.

Tillståndsmyndigheten kan på ansökan fastställa kungsådrens bredd och läge. Om viktiga skäl så kräver, kan det beslutas att kungsådran ska vara bredare eller smalare eller att den ska vara belägen någon annanstans än vad som anges i 1 och 2 mom.

7§ Myndigheter

Regionförvaltningsverket är den tillståndsmyndighet som avses i denna lag. I 5 kap. föreskrivs om den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens och dikningsförrättnings behörighet i dikningsärenden.

Närings-, trafik- och miljöcentralen (*statlig tillsynsmyndighet*) och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten är de tillsynsmyndigheter som avses i denna lag.

I denna lag avses med fiskerimyndighet det ansvarsområde inom närings-, trafik- och miljöcentralen som handlägger fiskerifrågor.

2 kapitlet 3 § Att röra sig i vattendrag

Om inte något annat föreskrivs i lag, har var och en rätt att utan att orsaka onödig skada, olägenhet eller störning:

- 1) färdas i vattendrag och på is över vattendrag;
- 2) tillfälligt ankra i vattendrag;
- 3) flotta virke i vattendrag;
- 4) simma i vattendrag; och
- 5) tillfälligt flytta sådana fångstredskap och andra lösa föremål i en kungsådra eller allmän farled som är till förfång för samfärdseln eller timmerflottningen och sådana lösa föremål utanför leden som orsakar oskäligt förfång för samfärdseln eller hindrar timmerflottning.

Det som i 1 mom. föreskrivs om vattendrag gäller också ett område som ligger utanför de gränser för ett vattenområde som avses i 1 kap. 5 §, när området är täckt av vatten.

3 kapitlet Tillståndspliktiga vattenhushållningsprojekt

2§ Allmän tillståndsplikt för vattenhushållningsprojekt (1 mom.)

För ett vattenhushållningsprojekt krävs tillstånd av tillståndsmyndigheten, om projektet kan ändra vattendragets läge, djup, vattenstånd, vattenföring, strand eller vattenmiljö eller grundvattnets kvalitet eller mängd och om förändringen:

...

- 6) orsakar skada eller olägenhet för fisket eller fiskbeståndet;

...

Ett vattenhushållningsprojekt kräver också tillstånd av tillståndsmyndigheten, om en ändring som avses i 1 mom. orsakar förlust av förmån för någon annans vattenområde, fiske, vattentillgång, mark, fastighet eller övriga egendom. Inget tillstånd behövs dock om förlusten av förmånen endast avser en enskild förmån och innehavaren av den skriftligen har samtyckt till projektet.

3 § Alltid tillståndspliktiga vattenhushållningsprojekt

Oavsett de följder som avses i 2 § krävs det alltid tillstånd av tillståndsmyndigheten för följande vattenhushållningsprojekt:

1) stängning eller inskränkning av en kungsådra eller en allmän far- eller flottled eller utplacering av en anordning eller något annat hinder som försvårar användningen av en led,

...

Ett tillstånd behövs även för ändring av ett byggnadsverk som avses i 1 mom. som har beviljats tillstånd eller för ändring av dess användning, om ändringen kränker allmänna eller privata intressen.

7§ Bedömning av enskild nytta eller förlust (1 mom.)

När förutsättningarna för beviljande av tillstånd för ett vattenhushållningsprojekt prövas beaktas den ökning av egendomens bruksvärde som följer av att mark- eller vattenområdets eller annan egendoms avkastning eller användbarhet förbättras som enskild nytta av projektet. Detsamma gäller andra förmåner som omedelbart kan vinnas genom att projektet genomförs.

14§ Fiskevårdsskyldighet och fiskerivårdsavgift

Om ett vattenhushållningsprojekt orsakar skada på fiskbeståndet eller fisket, ska den projektansvarige åläggas att vidta åtgärder för att förebygga eller minska skadan (*fiskevårdsskyldighet*) eller att betala fiskerimyndigheten en avgift som motsvarar de skäligena kostnaderna för dessa åtgärder (*fiskerihushållningsavgift*).

När fiskevårdsskyldighet, en fiskerihushållningsavgift eller en kombination av dem påförs, ska projektets art och verkningar, övriga vårdåtgärder som ska vidtas inom det område som berörs av projektets skadliga verkningar och regleringen av fisket beaktas. De åtgärder som ingår i fiskevårdsskyldigheten får inte medföra sådana kostnader för den projektansvarige som är oskäliga i förhållande till den nytta som kan vinnas genom dem.

Fiskevårdsskyldigheten kan bestå av en fiskväg, en restaureringsåtgärd som avser fiskerinäringen, fiskutplantering eller någon annan vårdåtgärd som avser fiskerinäringen, eller en kombination av dessa åtgärder. Vid behov kan fiskevårdsskyldigheten innebära kontroll av resultaten av åtgärderna inom det vattenområde som berörs av projektets skadliga verkningar.

Fiskerihushållningsavgiften ska användas till planering och genomförande av åtgärder enligt 1 mom. och till uppföljning av resultatet av dem inom det vattenområde där projektet har skadliga verkningar. Tillståndsmyndigheten kan meddela fiskerimyndigheten föreskrifter om hur avgiften ska användas.

15§ Plan för fullgörande av fiskevårdsskyldighet och plan för användning av fiskerihushållningsavgift

Den projektansvarige ska göra upp en detaljerad plan för hur den fiskevårdsskyldighet som anges i tillståndet ska fullgöras (*plan för fullgörande av fiskevårdsskyldighet*). Fiskerimyndigheten ska godkänna planen. Ingen plan behöver dock göras upp, om fiskevårdsskyldigheten är ringa och dess innehåll anges i detalj i tillståndet.

Fiskerimyndigheten ska fastställa en plan som specificerar de åtgärder som ska bekostas med fiskerihushållningsavgiften (*plan för användning av fiskerihushållningsavgift*). Om flera fiskerihushållningsavgifter har påförts för förebyggande av olägenheter på samma vattenområde, kan det göras upp en gemensam plan för användningen av avgifterna.

Beslut om godkännande av en plan för fullgörande av fiskevårdsskyldighet och fastställande av en plan för användning av fiskerihushållningsavgift ska fattas i enlighet med bestämmelserna i förvaltningslagen. Beslutet meddelas efter anslag, och information om beslutet ska ges i enlighet med vad som föreskrivs i 11 kap. 22 § om meddelande av och information om beslut. Bestämmelser om begäran om omprövning av beslut finns i 15 kap. 1 § 3 mom. Beslutet kan ändras på tjänstens vägnar eller på yrkande av den projektansvarige, tillsynsmyndigheten, en myndighet som bevakar allmänt intresse i ärendet, kommunen eller en part som orsakas olägenhet.

22§ Översyn av villkor som gäller fiskevårdsskyldighet eller en fiskerihushållningsavgift

Tillståndsmyndigheten kan på ansökan ändra villkor som gäller fiskevårdsskyldighet eller en fiskerihushållningsavgift, om förhållandena har förändrats väsentligt. En skyldighet som har visat sig oändamålsenlig med tanke på fiskerinäringen kan dessutom ses över, om resultatet med tanke på denna näring kan förbättras utan att kostnaderna för fullgörandet av skyldigheten avsevärt ökar.

Om någon har påförts en årlig fiskerihushållningsavgift och den kostnadsnivå som avgiften baserades på har förändrats, ska fiskerimyndigheten ta ut avgiften justerad enligt den stegrade kostnadsnivån. Justeringen görs i hela tiotal procent och i övrigt enligt de grunder som tillståndsmyndigheten anger.

Vid oenighet om justeringen av avgiften kan ärendet genom ansökan hänskjutas till tillståndsmyndigheten. Fiskerimyndigheten ska utan dröjsmål restituera den del av fiskerihushållningsavgiften som överstiger den avgift som senare har påförts genom beslut av tillståndsmyndigheten.

10 kapitlet Farleder och andra sjötrafikområden

12§ Underhållsskyldighet

Den som enligt ett beslut om inrättande av farled har rätt att bygga eller förbättra en farled är skyldig att underhålla farleden och anordningarna i den med iakttagande i tillämpliga delar av 2 kap. 9 §.

14 kapitlet Tillsyn och förvaltningstvång

1§ Tillsynsmyndigheter

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten utövar tillsyn över att denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den efterlevs.

Närmare bestämmelser om förfarandena i samband med tillsynen över efterlevnaden av lagen och ordnandet av tillsynen får utfärdas genom förordning av miljöministeriet.

4 § Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Om någon bryter mot denna lag eller mot villkor, bestämmelser, ålägganden, förbud eller förordnanden som meddelats med stöd av den kan tillståndsmyndigheten:

- 1) förbjuda honom eller henne att fortsätta eller upprepa överträdelsen;
- 2) ålägga honom eller henne att fullgöra sin skyldighet;
- 3) ålägga honom eller henne att rätta till det som har gjorts i strid med villkor, bestämmelser, ålägganden, förbud eller förordnanden.

12 § Handräckning

Polisen är skyldig att ge handräckning för att säkerställa efterlevnaden av denna lag samt bestämmelser och förordnanden som har meddelats med stöd av den. Samma skyldighet har tull- och gränsbevakningsmyndigheterna, var och en inom sitt behörighetsområde.

Statsrådets förordning om vattenhushållningsärenden (1560/2011)

2 § Redogörelser som ska ingå i ansökan

I en ansökan för ett vattenhushållningsprojekt ska vid behov företes en redogörelse för fiskbeståndet och fisket samt projektets inverkan på dem samt för behovet att göra det möjligt för fisk och andra vattenorganismer att passera dammkonstruktioner.

Sjötrafiklag (463/1996)

2 kapitlet Stadganden som gäller dem som färdas på vatten

5 § Allmänna skyldigheter som gäller dem som färdas på vatten (1-2 mom.)

Var och en som färdas på vatten med en farkost skall iaktta den omsorg och försiktighet som omständigheterna kräver och förfara så att han inte utan tvingande skäl försvårar eller stör andras färd på vatten och inte heller åstadkommer fara eller skada för andra eller fara eller avsevärda eller onödiga olägenheter eller störningar för naturen eller den övriga miljön, fisket, allmänt nyttjande av naturen för rekreation eller något annat allmänt eller enskilt intresse.

Den som framför en farkost skall iaktta trafikreglerna för sjötrafiken och de påbud, förbud och begränsningar som sjötrafikmärken eller ljussignaler anger.

6 § Allmänna krav som gäller den som framför en farkost (1-2 mom)

En farkost får inte överlämnas att framföras av någon som inte uppfyller de krav beträffande ålder, förmåga och skicklighet.

En motordriven farkost som skall registreras får framföras endast av en person som har fyllt 15 år.

7 § Överlåtelse av farkost att framföras av andra

En farkost får inte överlämnas att framföras av någon som inte uppfyller de krav beträffande ålder, förmåga och skicklighet som uppställs i 6 §.

Kapitel 3 Stadganden som gäller farkoster

8§ Farkosters konstruktion, utrustning och skick

En farkost skall ha en sådan konstruktion och utrustning, vara i ett sådant skick och ha sådana övriga egenskaper att den är säker på alla de farvatten där den används.

En farkost skall dessutom vara sådan att användningen av den inte orsakar betydande eller onödiga olägenheter för naturen eller den övriga miljön, fisket, allmänt nyttjande av naturen för rekreation eller något annat allmänt eller enskilt intresse.

9§ Krav som gäller farkoster och deras utrustning

Om farkosters konstruktion och deras motorer samt utrustning och tillbehör kan genom förordning utfärdas sådana stadganden som anses nödvändiga för säkerheten, den allmänna ordningen eller förebyggandet av olägenheter för miljön.

Trafiksäkerhetsverket kan meddela närmare föreskrifter och anvisningar om egenskaperna, konstruktionen, slaget, antalet, skicket och användningen i fråga om farkoster och deras motorer samt utrustning och tillbehör.

Dessutom kan Trafiksäkerhetsverket i enskilda fall av särskild anledning bevilja undantag från de stadganden som gäller farkosters konstruktion, motor, utrustning och tillbehör.

Dessutom kan verket på begäran bevilja arrangören av ett båtsportevenemang undantagstillstånd från stadganden och bestämmelser om farkostens konstruktion, tillbehör och utrustning för de farkoster som deltar i evenemanget efter att ha försäkrat sig om att farkosternas säkerhet har tryggats på annat sätt.

4 kapitlet Stadganden som gäller färd med farkoster

15§ Regionala förbud och begränsningar, 1-2 mom.

Trafik med farkoster på ett visst vattenområde kan förbjudas för viss tid eller tills vidare eller begränsas, om förbudet eller begränsningen prövas vara nödvändig till skydd för trafiken, miljön, fisket eller någon annan näring eller för allmänt nyttjande av naturen för rekreation eller något annat allmänt intresse.

Beslut om förbud och begränsningar som gäller allmänna farleder fattas av sjöfartsverket och beträffande andra vattenområden av den regionala miljöcentralen.

5 kapitlet Särskilda stadganden

24§ Straff, 1 mom.

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot denna lag eller stadganden eller föreskrifter som meddelats med stöd av den, skall för *sjötrafikförseelse* dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen stadgas i någon annan lag.

26 § (22.12.2009/1294) Närmare stadganden och föreskrifter

Genom förordning stadgas om trafikregler för sjötrafiken och utmärkning av farleder samt om ledning av sjötrafiken och övervakning i anslutning därtill.

Trafikverket utfärdar bestämmelser om ledning av sjötrafiken och övervakning i anslutning därtill, trafikregler för sjötrafiken och utmärkning av farleder.

Förordning innefattande trafikstadga om kanaler och rörliga broar 8.3.1991/512

5 kapitlet Särskilda stadganden

32 §

Fiske i en kanal med annat än metspö eller pilk är förbjudet.

Sjöfartsdistriktet har dock rätt att tillåta även annat än i 1 mom. nämnt fiske i en kanal, om detta är möjligt utan att störa sjötrafiken i kanalen.

Förordning om ljusmärken på fiskeredskap 16.7.1954/338

På föredragning av ministern för handläggning av till lantbruksministeriets verksamhetsområde hörande ärenden stadgas i stöd av 106 § lagen den 28 september 1951 om fiske (503/51):

1 §

Då fångstredskap, som utlagts för fiske utanför allmän farled, under den mörka tiden förses med ljusmärken att utvisa fångstredskapets läge för undvikande av skadegörelse på detsamma, bör stadgandena i denna förordning iakttagas.

2 §

Yttre ändan av stående fångstredskap, som utlagts från strand eller vid normalt vattenstånd från övervattensgrund eller rev eller från dessas omedelbara grannskap, utmärkes med en lanterna utvisande violett ljus. Kan ovisshet uppstå därom, var redskapets inre ända ligger, angives denna med en lanterna, som visar vitt ljus.

3 §

Har stående fångstredskap icke utlagts så som i 2 § nämnes, utmärkes den ena ändan av redskapet med en lanterna utvisande violett och den andra med en lanterna utvisande vitt ljus.

Är fångstredskap förankrat eller på annat sätt fastgjort vid botten endast vid den ena ändan, skall lanterna utvisande violett ljus anbringas i redskapets fria ända.

4 §

Den fria ändan av drivnät eller laxrev bör utmärkas med en lanterna utvisande vitt ljus.

Har fångstredskap varit fastgjort vid farkost eller båt, om vars ljus och signalfigurer är stadgat i förordningen den 23 december 1953 innefattande regler till förekommande av sammanstötning till sjöss (515/53) (Sjövägsreglerna), och avlägsnar sig farkosten eller båten från ändan av fångstredskapet, utmärkes denna med en lanterna utvisande vitt ljus.

5 §

Överstiger fångstredskap i längd 1 500 meter, bör detsamma förutom med nämnda ljusmärken i hela sin längd förse med lanternor utvisande vitt ljus och anbringade med jämna mellanrum på högst 1 500 meters avstånd från varandra.

6 §

Ha flera fångstredskap förbundits med varandra till en länga eller rad, skall på det sammansatta fångstredskapet i dess helhet tillämpas, vad ovan om fångstredskap är stadgat.

7 §

I denna förordning avsedda ljus böra vara fasta eller ojämnt blinkande och synliga runt horisonten. Vitt ljus skall vid klar sikt synas på minst en sjömil avstånd och violett ljus såsom violett 200 meter och såsom annan färg 600 meter.

Lanternorna skall anbringas på en höjd av minst 70 centimeter ovan vattenytan.

Vad om lanternorna i denna förordning är stadgat, gäller även för ljusanordning av annat slag.

8 §

På havet tillämpas denna förordning endast inom Finlands territorialvatten. (23.12.1976/1069)

Därest lanternor utvisande violett ljus icke stå att få inom landet, användes vitt ljus i stället för violett.

RP 172/94, FvUB 11/94

Ikraftträdande och tillämpning av ändringsföreskrifter:

1976 -- 23.12.1976/1069:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1977.

Sjövägsregler

KAPITEL A, ALLMÄNT

Regel 3/Allmänna definitioner

d) Med "fartyg sysselsatt med fiske" avses varje fartyg som fiskar med nät, linor, trål eller annan fiskeutrustning, som begränsar fartygets manöverförmåga, men avser ej fartyg som fiskar med släplinor eller annan fiskeutrustning som ej begränsar manöverförmågan.

KAPITEL B, STYRNINGS- OCH SEGLINGSREGLER

Regel 9/Trånga farleder

c) Fartyg sysselsatt med fiske får ej hindra genomfarten för något annat fartyg, som framförs inom en trång farled.

Regel 10/Trafiksepareringssystem

e) Fartyg, med undantag för korsande fartyg får ej gå in i en separeringszon eller korsa en separeringslinje annat än:

2) för att bedriva fiske inom en separeringszon.

i) Fartyg sysselsatt med fiske får ej hindra genomfarten för något fartyg som följer ett trafikstråk.

Regel 18/ Fartygs inbördes skyldigheter

Såvida ej annorlunda föreskrivs i reglerna 9, 10 och 13 ska:

- a) Maskindrivet fartyg hålla undan för:
 - 3) fartyg sysselsatt med fiske;
- b) Segelfartyg på väg hålla undan för:
 - 3) fartyg sysselsatt med fiske;
- c) fartyg på väg som är sysselsatt med fiske, då så är möjligt hålla undan för:
 - 1) ej manöverfärdigt fartyg;
 - 2) fartyg med begränsad manöverförmåga.

DEL C, LJUS OCH SIGNALFIGURER**Regel 26 / Fiskefartyg**

- a) Fartyg sysselsatt med fiske ska, när det är på väg eller ligger till ankars, föra endast sådana ljus och signalfigurer som föreskrivs i denna regel.
- b) Fartyg sysselsatt med trålfiske varmed förstås nät eller annat redskap avsett för fiske släpas genom vattnet, ska föra:
 - 1) två runtlysande ljus anbragta lodrätt över varandra, det övre grönt och det undre vitt, eller en signalfigur bestående av två koner med spetsarna tillsammans, den ena lodrätt över den andra; fartyg vars längd understiger 20 meter kan istället för denna signalfigur visa en korg;
 - 2) ett toppljus akter om och högre än det gröna runtlysande ljuset; fartyg vars längd understiger 50 meter är inte skyldigt att föra ett sådant ljus men får göra det.
 - 3) när det gör fart genom vattnet, utöver ovan föreskrivna ljus, sidoljus och akterljus.
- c) Ett fartyg som är sysselsatt med annat fiske än trålfiske, ska föra:
 - 1) två runtlysande ljus anbragta lodrätt över varandra, det övre rött och det undre vitt, eller en signalfigur bestående av två koner med spetsarna mot varandra; fartyg vars längd understiger 20 meter kan istället för denna signalfigur visa en korg;
 - 2) när fiskeredskapet sträcker sig mer än 150 meter horisontalt ut från fartyget ett vitt, runtlysande ljus eller en kon med spetsen uppåt, anbragt i riktning mot det uteliggande redskapet
 - 3) när det gör fart genom vattnet, utöver ovan föreskrivna ljus, sidoljus och akterljus.
- d) Ett fartyg sysselsatt med fiske och som fiskar i omedelbar närhet av andra fartyg sysselsatta med fiske kan föra de extra ljus som nämns i bilaga II.e) Fartyg, som ej är sysselsatt med fiske skall ej föra i denna regel föreskrivna ljus eller signalfigurer, utan endast sådana som är föreskrivna för fartyg av motsvarande längd.

Trafikverket